സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

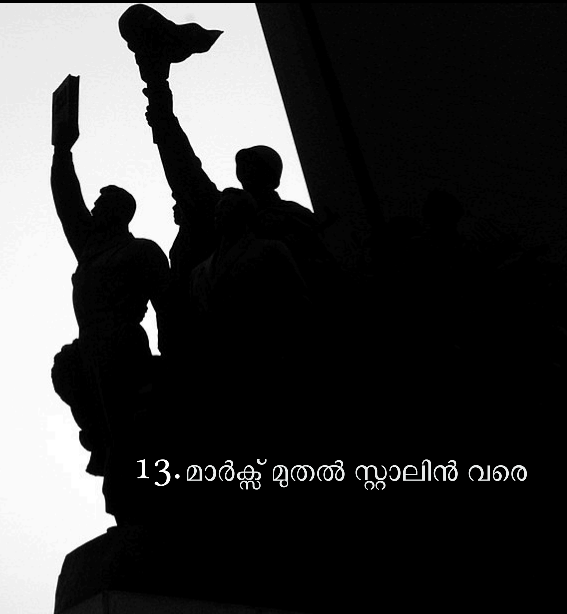

13. മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

13 മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ 1

13

മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നട്ടുച്ച. കാലഹരണം വന്ന ഫ്യൂഡലിസം വളർന്നുവരുന്ന മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ചൂടേറ്റ് വാടാൻ തുടങ്ങുന്ന കാലം. 1848, വിപ്ലവങ്ങൾ യൂറോപ്പിനെയാകെ പിടിച്ചുകുലുക്കുന്നു. “മർദ്ദനവും രാജ്യാധിപത്യവും തുലയട്ടെ! സ്വാതന്ത്ര്യവും റിപ്പബ്ലിക്കും ജയിക്കട്ടെ!” എന്നീ കാഹളംവിളികൾ സിംഹാസനങ്ങളുടെ അടിത്തറ പുഴക്കുന്നു. സാമൂഹ്യാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ തല പൊക്കുന്നു. ഫ്യൂഡൽ ഉൽപ്പാദനരീതിയുടെ സ്ഥാനത്ത് മുതലാളിത്ത ഉൽപ്പാദനരീതി. ഫ്യൂഡൽ ഭരണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ബൂർഷ്വാ ഭരണം. ഫ്യൂഡൽ ചിന്താഗതികളുടെ സ്ഥാനത്ത് ബൂർഷ്വാ ചിന്താഗതികൾ. ബൂർഷ്വാസിയുടെ വിജയപതാക ധാടിയോടും പ്രതാപത്തോടുംകൂടി പാറിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

യുവത്വം തുളുമ്പുന്ന മുതലാളിത്തം യന്ത്രങ്ങളുയർത്തിപ്പിടിച്ചു മദിച്ചുപുളയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുപ്പതും ഇരുപത്തെട്ടും വയസ്സുകൾ മാത്രം പ്രായമായ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ ഉച്ചത്തിലിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

> ‘മുതലാളിത്ത വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാശവും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിജയവും അനിവാര്യമാണ്.’

മാർക്സിസത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു അത്.

അതൊരു ജ്യോത്സ്യന്റെ പ്രശ്നം വയ്ക്കലായിരുന്നില്ല. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കണ്ടുപിടുത്തമായിരുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും മുതലാളിത്ത രീതിയിലുള്ള ഉൽപ്പാദനവ്യവസ്ഥയുടെ നിയമങ്ങളേയും ചുഴിഞ്ഞു പരിശോധിച്ചതിനുശേഷമാണ് മാർക്സും ഏംഗെൽസും ഈ പ്രവചനം നടത്തിയത്. ബൂർഷ്വ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ അത്രയ്ക്ക് വളർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉൽപ്പാദനശക്തികളും ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങളും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം നിസ്സംശയമായും മുതലാളിത്തത്തെ നാശത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം അനിവാര്യമാണെന്നു അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഗതിക്രമത്തെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചു:

> “ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ കേന്ദ്രീകരണവും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസ്വഭാവവും ഒടുവിൽ മുതലാളിത്ത പരമായ പുറംതോടിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ കഴിയാത്ത അത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ഈ പുറന്തോട് പൊട്ടിത്തെറിപ്പിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. മുതലാളിത്ത പരമായ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയുടെ മരണമണിയടിയ്ക്കുന്നു. തട്ടിപ്പറിക്കാർ തട്ടിപ്പറിയ്ക്കപ്പെടുന്നു.”

മുതലാളിത്തത്തിന് ചരിത്രം മരണശിക്ഷ വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമല്ല അവർ ചെയ്തത്. ആ മരണശിക്ഷ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ കരുത്തുള്ള ശക്തികൾ ഉദയം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകകൂടി ചെയ്തു:

> “മുതലാളിവർഗ്ഗം നാട്ടുവാഴി വ്യവസ്ഥിതിയെ പുഴക്കിയെറിയാനുപയോഗിച്ച അതേ ആയുധങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവർക്കുനേർക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സ്വന്തം വിനാശത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളെ മാത്രമല്ല മുതലാളിവർഗ്ഗം ഊട്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ആയുധങ്ങളുപയോഗിക്കാനുള്ള ആളുകളെക്കൂടി — കൂലിവേലക്കാരെ, ഇന്നത്തെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെക്കൂടി അതു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

എന്നിട്ടവർ തൊഴിലാളികളെനോക്കിപ്പറഞ്ഞു:

> “തൊഴിലാളികൾക്ക് സ്വന്തം ചങ്ങലയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല. കിട്ടാനോ ഒരു ലോകം മുഴുവനും! എല്ലാ രാജ്യത്തും തൊഴിലാളികളെ, നിങ്ങൾ ഏകോപിയ്ക്കുവിൻ!”

മാർക്സിസത്തിന്റെ ആഹ്വാനമായിരുന്നു അത്.

II

എന്ത്! മുതലാളിത്തം നശിയ്ക്കുമെന്നോ! മുതലാളിയുടെ ദയയെ ആശ്രയിച്ചുജീവിക്കുന്ന കൂലിപ്പിള്ളേർ ഭരണാധികാരികളാകുമെന്നോ? തൊഴിലാളികൾക്ക് ലോകം മുഴുവൻ കിട്ടാൻ പോവുകയാണെന്നോ? പലരും അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. വിശ്വസിച്ചവർതന്നെ വിശ്വസിച്ചുവെന്നു നടിച്ചില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: മാർക്സിനു കിറുക്കാണ്!

പക്ഷെ, തൊഴിലാളികൾ മുന്നേറുന്നത് അവർ കണ്ടു. മുതലാളികളുടെ ചൊൽപ്പടിയ്ക്കു നിൽക്കാതെ തൊഴിലാളികൾ സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നത് അവർ കണ്ടു. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം സ്വന്തം കൊടിക്കൂറ യുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും കാഹളം വിളികൾ മുഴക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. കമ്മ്യൂണിസം പരന്നുപിടിക്കുവാൻ പോവുകയാണ് എന്നവർക്ക് ബോധ്യമായി. കമ്മ്യൂണിസം! അവർ ഭയം കൊണ്ടു തുള്ളിവിറച്ച് നെഞ്ചത്തടിച്ചു നിലവിളിച്ചു:

> “യൂറോപ്പിനെ ഒരു ഭൂതം പിടികൂടിയിരിക്കുന്നു — കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭൂതം!”

മാർക്സ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

> “ഈ ഭൂതത്തെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കാൻവേണ്ടി യൂറോപ്പിലെ പഴഞ്ചൻ ശക്തികളെല്ലാം — പോപ്പും (കത്തോലിക്കരുടെ ധർമ്മഗുരു) സാറും (റഷ്യയിലെ ചക്രവർത്തി) മേറ്റർനിക്കും (ആസ്ത്രേലിയയിലെ പ്രധാനമന്ത്രി) ഗ്വിസോവും (ഫ്രാൻസിലെ വിദേശകാര്യമന്ത്രി) ഫ്രഞ്ച് റാഡിക്കൽ കക്ഷിക്കാരും ജർമ്മൻ പോലീസ്ചാരൻമാരുമെല്ലാം — ഒരു പാവനസഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ).

അങ്ങിനെ ലോകത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി ഉടലെടുത്തു.

യൂറോപ്പിനെ ഭൂതബാധയിൽനിന്നു രക്ഷിയ്ക്കാൻവേണ്ടി ഈ വിരുദ്ധമുന്നണിക്കാർ അനേകം മന്ത്രവാദികളെ കൂലിയ്ക്കുനിർത്തി. അവർ കമ്മ്യൂണിസത്തെപ്പറ്റി പുലയാട്ടുകൾ പാടി. കമ്മ്യൂണിസം തെറ്റാണെന്ന് ‘തെളിയിക്കാൻ’ വേണ്ടി പുസ്തകങ്ങളെഴുതി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കള്ളൻമാരും പിടിച്ചുപറിക്കാരും ചോരകുടിയൻമാരും സ്ത്രീകളെ പൊതുസ്വത്താക്കുന്നവരും കുട്ടികളെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നവരും പള്ളികളെ ഇടിച്ചുതകർക്കുന്നവരും മറ്റുംമറ്റുമാണെന്ന് പ്രചാരവേല ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ‘വഞ്ചന’ കളേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ‘ആക്രമണ’ങ്ങളേയും തുറന്നുകാട്ടാൻ വേണ്ടി അവർ നാടായ നാടൊക്കെ നടന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ഭാവിയുടെ നേരെ അവർ കൊഞ്ഞനംകാട്ടി. പുരോഗതിയ്ക്കുനേരെ അവർ പല്ലിളിച്ചുകാട്ടി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിന്റെ മറവിൽനിന്നുകൊണ്ട് അവർ ജനങ്ങളുടെ വളർന്നുവരുന്ന ജീവിത സമരങ്ങളുടെ നേരെ എല്ലാത്തരം മൃഗീയതകളുമുപയോഗിച്ചു. അവർ സത്യത്തിന്റെ ശബ്ദത്തെ വെടിയുണ്ടയുടെ മുഴക്കത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. ജയിലുകളുടേയും തൂക്കമരങ്ങളുടേയും ഭീകരതകൾ കൊണ്ട് അവർ കമ്മ്യൂണിസത്തെ നാമാവശേഷമാക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും ഭൂതബാധയൊഴിഞ്ഞില്ല. മാർക്സിസം നശിക്കുകയില്ല, വളരുകയാണ് ചെയ്തത്. കാരണം, അതു വളരുന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രമായിരുന്നു — തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണഗതിയായിരുന്നു.

ഏതായാലും, വിരുദ്ധമുന്നണിക്കാരുടെ ബേജാറുപിടിച്ച ബീഭത്സ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തി. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ തലയുയർത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നും അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ തത്വസംഹിതയും ലോകവീക്ഷണഗതിയും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുമെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം. മാർക്സിസം അവഗണിയ്ക്കപ്പെടാൻ വയ്യാതായിക്കഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം.

III

എന്താണീ മാർക്സിസം?

സ്റ്റാലിൻ നിർവ്വചിയ്ക്കുന്നു:

> "മാർക്സിസം പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വികാസനിയമങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമാണ്; മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായവരുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും സോഷ്യലിസം വിജയിക്കുന്നതിന്റെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം പടുത്തുയർത്തുന്നതിന്റെ ശാസ്ത്രമാണ്."

മാർക്സിനുമുമ്പ് സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും സാമ്രാജ്യത്തെ സ്വപ്നം കണ്ട ഓവൻ, ഫോറിയ, സൈമൺ തുടങ്ങിയ സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ തുറന്നുകാട്ടുകയും മുതലാളിത്തത്തെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സ്ഥാനത്ത് കൂടുതൽ കാര്യമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കണമെന്നും മനുഷ്യന്റെ പട്ടിണിയേയും അജ്ഞതയേയും ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് നീക്കംചെയ്യണമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. പക്ഷേ, ചരിത്രപരമായ പരിമിതികൾ കാരണം, അവർക്ക് മുതലാളിത്ത സമുദായത്തിന്റെ വികാസനിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ചൂഷണത്തിന്റെയും കൂലിവേലയുടെയും യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയോ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചരിത്രപരമായ പങ്കിനെപ്പറ്റിയോ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മുതലാളിത്ത സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നടത്തുന്ന സമരങ്ങളുടെ അനിവാര്യ ഫലമാണ് സോഷ്യലിസം എന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട്, അവരുടെ സേഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങൾ അശാസ്ത്രീയവും സാങ്കൽപ്പികവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയല്ലാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നുതാനും. എന്തെന്നാൽ, സംഘടിതമായ ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്ക് സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ പങ്കുവഹിയ്ക്കാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് ശക്തിയോ അനുഭവങ്ങളോ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി സ്വപ്നം കാണാനും അശാസ്ത്രീയമായ സങ്കൽപ്പചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുണ്ടാക്കാനും മാത്രമേ അവർക്കു സാധിച്ചുള്ളു. തൊഴിലാളികൾ ഒരു സ്വതന്ത്രവർഗ്ഗമെന്ന നിലയ്ക്ക് വളരുന്നതിനും അവരുടെ വർഗ്ഗസമരം പരിപക്വതയടയുന്നതിനും മുമ്പു നിലനിന്നിരുന്ന ഈ സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങൾക്ക് പൊതുവിൽ യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസം അല്ലെങ്കിൽ സാങ്കൽപിക സോഷ്യലിസം എന്നു പറയുന്നു.

മാർക്സും ഏംഗൽസും സോഷ്യലിസത്തെ ഒരു സ്വപ്നമെന്നനിലയിൽ നിന്നു ഒരു ശാസ്ത്രമെന്ന നിലയിലേക്കുയർത്ത

മാർക്സിനു മുമ്പും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്ന തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, സമുദായത്തിന്റെ വികാസം യാദൃശ്ചിക സംഭവങ്ങളെയോ ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ താന്തോന്നിത്തെയോ ആശ്രയിച്ചിരുന്നില്ല. മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില സവിശേഷ നിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്ന് ഹേഗൽ എന്ന ജർമ്മൻ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വിരുദ്ധശക്തികളുടെ സംഘട്ടനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നത് എന്ന തത്വം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, ഹേഗലിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം ആത്മീയവാദത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളതായിരുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ബാഹ്യവും ഇന്ദ്രീയഗോചരവുമായ രൂപം മാത്രമാണ് ഭൗതികപ്രപഞ്ചം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. മാർക്സും ഏംഗൽസും ഹേഗലിന്റെ ആത്മീയതത്വശാസ്ത്രത്തെ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ഭൗതികതത്വശാസ്ത്രമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. മാർക്സ് തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, തലകുത്തിനിൽക്കുന്ന ഹേഗലിയൻ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ അവർ കാലിൻമേൽ പിടിച്ചുനിർത്തി. സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു: 'വാസ്തവത്തിൽ, ഹേഗലിയൻ വൈരുദ്ധ്യവാദത്തിൽ നിന്ന് അതിന്റെ യുക്തിപൂർവ്വമായ കാതൽ മാത്രമേ മാർക്സും ഏംഗൽസും എടുത്തുള്ളൂ. അതിന്റെ ആത്മീയവാദപരമായ തൊണ്ട് അവർ ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, അതിനെ ആകെയൊന്ന് പരിഷ്ക്കരിച്ച് നവീനവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ഒരു രൂപവും അവർ അതിനു കൊടുത്തു.'

അങ്ങനെ മാർക്സും ഏംഗെൽസും വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദമെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പുതിയൊരു തത്ത്വശാസ്ത്രം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

മാർക്സിനു മുമ്പും മുതലാളിത്തോൽപ്പാദന വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവത്തെ വിശകലനം ചെയ്ത ധനശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുണ്ടായിരുന്നു. ചരക്കുകളുടെ വിലയുടെ അടിസ്ഥാനം അധ്വാനമാണെന്നും ചരക്കുകൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അവയിലടങ്ങിയ അധ്വാനത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണെന്നും ആഡംസ്മിത്ത്, റിക്കാർഡോ തുടങ്ങിയ ധനശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ വ്യക്തമാക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, മുതലാളിയ്ക്കുകിട്ടുന്ന ലാഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നോ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ നിയമങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്നോ കണ്ടുപിടിയ്ക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്മിത്തിന്റെയും റിക്കോർഡോവിന്റെയും ധനശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളെ യുക്തിയുക്തമായി വളർത്തിക്കൊണ്ട് മിച്ചമൂല്യമാണ് മുതലാളിചൂഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന് മാർക്സ് വെളിപ്പെടുത്തി. ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നതുപോലെ, മിച്ചമൂല്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ് മാർക്സിയൻ ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാതൽ. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അധഃപതനവും നാശവും അനിവാര്യമാണെന്ന് മാർക്സും ഏംഗെൽസും ഉൽഘോഷിച്ചത്.

ഇങ്ങനെ, മാർക്സിസം പ്രധാനമായി മൂന്ന് ഉറവിടങ്ങളിൽനിന്നാണ് രൂപമെടുത്തത്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജർമൻ തത്വശാസ്ത്രം, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ധനശാസ്ത്രം, യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസം തങ്ങൾക്കുമുമ്പു ജീവിച്ച പ്രഗത്ഭമതികളായ മഹാരഥൻമാരുടെ ആശയങ്ങളെ മുഴുവൻ വിമർശനപരമായി പരിശോധിയ്ക്കുവാനും അവയുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഭാഗങ്ങളെയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് മാർക്സും ഏംഗൽസും ചിന്താലോകത്തിലാകെ ഒരു വമ്പിച്ച വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയത്; തത്വശാസ്ത്രം, രാജ്യതന്ത്രം, ധനശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, ചരിത്രം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള വീക്ഷണഗതികളിലാകെ ഒരു സമൂലപരിവർത്തനം വരുത്തിയത്.

അന്നു മുതലാളിത്തം ഇന്നത്തെപ്പോലെ ജീർണ്ണിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിന് ഓജസ്സും പ്രസരിപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. അതു വിജയത്തിൽ നിന്നു വിജയത്തിലേക്ക് കുതിക്കുകയായിരുന്നു. അത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിലാണ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ അതിനെ കേന്ദ്രീകരണത്തിലേക്കും കുഴപ്പങ്ങളിലേക്കും ഒടുവിൽ നാശത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്ന് മാർക്സും ഏംഗെൽസും പ്രവചിച്ചത്. മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ തൊഴിലാളികൾ തങ്ങളുടെ വർഗ്ഗസമരത്തിലൂടെ ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുമെന്നും തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപടുക്കുമെന്നും ഒടുവിൽ മർദ്ദനവും കഷ്ടപ്പാട്ടുമില്ലാത്ത, വർഗ്ഗങ്ങളും ഭരണയന്ത്രവും ഇല്ലാത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം ലോകത്തിലെങ്ങും പടുത്തുയർത്തുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും മാർക്സും ഏംഗെൽസും നേതൃത്വം നൽകി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടത്തി തൊഴിലാളി സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന ചരിത്രപരമായ കടമനിർവ്വഹിക്കണമെങ്കിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു, സ്വന്തമായൊരു പാർട്ടി, സുശക്തമായ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് അവർ പ്രായോഗികാനുഭവങ്ങളിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ തൊഴിലാളികൾക്കു തങ്ങളുടെ വിമോചനത്തിന്റെ കാഴ്ച്ചപ്പാടുമാത്രമല്ല, മൂർച്ചയുള്ള സമരായുധവും ലഭിച്ചു.

അങ്ങിനെ ഭാവിയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്കു കുതിക്കുന്ന മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ജാതകം കുറിയ്ക്കപ്പെട്ടു. പുതിയൊരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, പുതിയൊരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ടി, പുതിയൊരു ലോകത്തിനുവേണ്ടി, പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ മാർക്സിസത്തിന്റെ കൊടിക്കുറയിൻകീഴിലണിനിരന്ന്, പതർച്ച കൂടാതെ, ഭാവിയിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

IV

സംഭവബഹുലമായ 22 കൊല്ലങ്ങൾ. ഒടുവിൽ 1870. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസും പ്രഷ്യയും തമ്മിൽ യുദ്ധം. സെഡാമനിൽ വച്ച് നെപ്പോളിയൻ മൂന്നാമന്റെ പട്ടാളങ്ങൾ തോറ്റുതുന്നംപാടുന്നു.

1871 മാർച്ച്, തൊഴിലാളികളുടെ വിപ്ലവബോധം ഇരമ്പിക്കയറി. മുതലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം തട്ടിത്തകർക്കപ്പെട്ടു. തൊഴിലാളികൾക്ക് ഭരണം നടത്താൻ കഴിയുമെന്നു ആദ്യമായി തെളിയിച്ച പാരീസ് കമ്യൂൺ തല പൊന്തിച്ചു. മാർച്ച് 18. പാരീസിലെ ടൗൺ ഹാളിൽ ചുവപ്പുകൊടി പാറിക്കളിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തം ശാശ്വതമല്ലെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ആയുസ് അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും; ഭരണമേറ്റെടുക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയാർജ്ജിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്തിരിപ്പൻമാരുടെ വിരുദ്ധമുന്നണി പാരീസ് കമ്മ്യൂണിനെ ചോരയിൽമുക്കിക്കൊല്ലാൻവേണ്ടി എല്ലാത്തരം മൃഗീയതകളും എടുത്തുപയോഗിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്രമണത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ വേണ്ടി അവർ നിരായുധരായ സ്ത്രീകളുടേയും കുട്ടികളുടെയും ചോരയൊഴുക്കി. വെറുമൊരു ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ പാരീസിലെ 40,000ത്തിലധികം കമ്യൂൺഭടൻമാർ വെടിവച്ചുകൊല്ലപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും, തൊഴിലാളികൾ ചുകപ്പുകൊടിയുടെ ഭരണം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി അസാമാന്യമായ ധീരതയോടെ പടവെട്ടി. പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ല. 72 ദിവസത്തെ ആവേശകരമായ ജീവിതത്തിനുശേഷം പരീസ് കമ്യൂൺ വീരമരണം പ്രാപിച്ചു.

മുതലാളികൾ ആഹ്ലാദിച്ചു. ഇനിയൊരിക്കലും സോഷ്യലിസം തലപൊക്കില്ലെന്നു അവർ വീമ്പിളക്കി.

പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സോഷ്യലിസമല്ല, മുതലാളിത്തമാണ് തലപൊക്കാതായത്. എന്തെന്നാൽ, പാരീസ് കമ്യൂണോടുകൂടി മുതലാളിത്തത്തിന്റെ യുവത്വമവസാനിച്ചു. അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ ജരാനരകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പടിവാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സ്വഭാവകമാകെ മാറി. അതു ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിലേക്ക് — അതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലേക്ക് — പ്രവേശിച്ചു. അത് മൂത്തു മുരടിച്ചു ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ് ശവക്കുഴിയിലേക്ക് കാൽനീട്ടുന്ന സാമ്രാജ്യാധിപത്യമായി മാറി. മറുഭാഗത്ത് മുതലാളിത്തത്തെ തട്ടിത്തകർക്കുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിപക്വമായി. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തിളച്ചുപൊങ്ങി.

രണ്ടാം ഇൻറർനാഷണലിന്റെ നേതാക്കൻമാർ ജയപ്രകാശിന്റേയും ബെവിന്റേയും മുൻഗാമികൾ — ബെൻസ്റ്റീൻ, കോട്സ്കി, വെൻഡെർവെൽഡ്, മേക്ഡോനാൾഡ് മുതലായ അവസരവാദികൾ — മാർക്സിസത്തെ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യാനും തിരുത്തിയെഴുതാനും പുറപ്പെട്ട ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. തങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന് ബഡായിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ മാർക്സിസത്തിന്റെ നേർക്ക് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പക്ഷേ, ചരിത്രം അവരുടെ ഭാഗത്തായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, മാർക്സിനേയും എംഗെൽസിനെയും എതിർത്ത ക്ഷുദ്രജീവികളായ പണ്ഡിതമൂഢൻമാരെല്ലാം ഒടുവിൽ പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെ ചളിവാരിപ്പൂശിക്കൊണ്ട് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പാളയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും തങ്ങളുടെ തനിനിറം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

എതിരാളികളുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് മാർക്സിസത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ, പുതിയ സാമൂഹ്യാനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മാർക്സിസത്തെ വളർത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രപരമായ ഈ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു യോജിച്ചമട്ടിൽ, സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം, മാർക്സിസം വളർത്തപ്പെട്ടു. ലെനിനിസം ഉയർന്നുവന്നു.

V

എന്താണ് ലെനിനിസമെന്നുവച്ചാൽ?

സ്റ്റാലിൻ നിർവ്വചിക്കുന്നു:

> ‘ലെനിനിസം സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെയും തൊഴിലാളിവിപ്ലവത്തിന്റെയും കാലഘട്ടത്തിലെ മാർക്സിസമാണ്. കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ലെനിനിസമെന്നത് തൊഴിലാളി വിപ്ലവത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച് തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെയും തത്വവും തന്ത്രവുമാണ്.’

ജീവനുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രമാണ് മാർക്സിസം. അതുകൊണ്ടതിന് നിശ്ചലമായി നിൽക്കാൻ വയ്യാ. സാമൂഹ്യവളർച്ചയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളോടൊപ്പം പുതിയ അനുഭവങ്ങളും പുതിയ അറിവുകളും ഉൾക്കൊണ്ട് അത് വളരുന്നു; കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെടുന്നു.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽതന്നെ ലെനിൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി:

> “മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം പരിപൂർണ്ണവും മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. അതു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറ പാവുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർ അതിനെ എല്ലാവഴിയ്ക്കും വളർത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അവർ ജീവിതത്തിന്റെ പിന്നണിയിൽ തങ്ങിപ്പോകുമെന്നുമാണ് ഞങ്ങളുടെ ദൃഢവിശ്വാസം.”

സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു:

> “മാർക്സിസം എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും ബാധകമായ മാറ്റമില്ലാത്തതും സനാതനവുമായ, പ്രമാണങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും അംഗീകരിയ്ക്കുന്നില്ല. മാർക്സിസം എല്ലാത്തരം വരട്ടുതത്വവാദത്തിന്റെയും ശത്രുവാണ്.”

മാർക്സിന്റെ ജീവിതകാലത്തിനു ശേഷം മനുഷ്യസമുദായത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെയും തൊഴിലാളി വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും മാർക്സിസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ലെനിൻ പുതിയ തത്വങ്ങളുന്നയിച്ചു. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടിയാവിർഭവിച്ച സാമ്രാജ്യത്വം മുതലാളിത്വത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടമാണെന്നും ഈ ഘട്ടത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മൂർച്ഛിക്കുകയും സാമ്രാജ്യയുദ്ധങ്ങളും തൊഴിലാളിവിപ്ലവങ്ങളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും തൊഴിലാളികൾ മുതലാളിത്തത്തെ തട്ടിത്തകർത്തു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളുടെ വളർച്ച അസമമായിട്ടാണ്. ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരുപോലെയല്ല വളരുന്നത്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലെനിൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു, ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായോ ഏതാനും രാജ്യങ്ങളിൽ ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്കായോ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം സാദ്ധ്യമാണെന്ന്.

മുതലാളിത്തം കുത്തകമുതലാളിത്തമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന മാർക്സിനും ഏംഗെൽസിനും കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തമാണിത്. മുതലാളിത്തോൽപ്പാദനരീതി ഏറ്റവുമധികം വളരുകയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മാത്രമേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണ് മാർക്സും ഏംഗെൽസും കരുതിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അവരുടെ നിഗമനം സാധുവല്ലാതായിത്തീർന്നു. സ്റ്റാലിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു:

> “മുതലാളിത്തം അത്ര ഉയർന്നതോതിൽ വളരുകയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിപക്ഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽകൂടി, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് തട്ടിത്തകർക്കാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ആണി ദുർബ്ബലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയത്തിന് പരിപൂർണ്ണ സാധ്യതയുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം 1915-16 ലാണ് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നിസ്സംശയമായും വിജയിക്കുക മുതലാളിത്തം ഏറ്റവുമധികം വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലല്ല. മറിച്ച്, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ച അത്ര ഉയർന്ന രൂപത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൂടി അതിന്റെ ആണി ദുർബലമാകുകയും അതിനെ തകർക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് കൂടുതൽ എളുപ്പമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിക്കുക.”

ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തം റഷ്യയിലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ കയ്യിൽ മൂർച്ചയേറിയ ഒരായുധമായിത്തീർന്നു.

സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്ക്, ഒറ്റയടിപ്പാതയില്ലെന്നും പ്രത്യേകിച്ച്, പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തിന് ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിലൂടെയല്ലാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക് മാർച്ചുചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും മുതലാളിത്ത രാജ്യത്തിലെ വിപ്ലവവും കോളനിയിലെ വിപ്ലവവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും ലെനിൻ പഠിപ്പിച്ചു. ഓരോ വിപ്ലവത്തിനും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് സവിശേഷങ്ങളായ കടമകളുണ്ടെന്നും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ തന്ത്രങ്ങളും അടവുകളും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ നേതൃത്വമെന്നാൽ മറ്റുജനവിഭാഗങ്ങളെക്കൂടി വിപ്ലവത്തിലണിനിരത്തലാണ്. മറ്റുവർഗ്ഗങ്ങളും പാർട്ടികളുമായി യാതൊരൊത്തുതീർപ്പും പാടില്ലെന്നു വാദിച്ച ട്രോട്സ്കിസ്റ്റുകാരെ അദ്ദേഹം കണക്കിന് കക്കിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

> “സാർവ്വദേശീയ മുതലാളിത്തത്തെ മറിച്ചിടാനുള്ള യുദ്ധം സാധാരണ രണ്ടുരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തേക്കാൾ എത്രയോ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്, കുഴപ്പമേറിയതാണ്, കാലദൈർഘ്യമുള്ളതാണ്. ഇത്തരമൊരു യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തിനകത്തുള്ള സ്വരചേർച്ചയില്ലായ്മയെ (അവ താൽക്കാലികമാണെങ്കിൽപ്പോലും) ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും തഞ്ചം കിട്ടുന്ന അവസരത്തിൽ സാദ്ധ്യതയുള്ളിടത്ത് ചിലരെ പാട്ടിൽ പിടിക്കാനും (താൽക്കാലികവും അസ്ഥിരവുമാണെങ്കിൽ കൂടി) പരിതഃസ്ഥിതിയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുകളും സന്ധികളും ഉണ്ടാക്കുവാനും ഒരിക്കലും തയ്യാറാവരുതെന്ന് ആദ്യമേ തീരുമാനിക്കുന്നത് പമ്പരവിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?... ശത്രുപക്ഷത്തുള്ള ഓരോ പിളർപ്പിനെയും — അതെത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും ശരി — വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള മുതലാളി വർഗ്ഗത്തിനിടയിലും ബൂർഷ്വാഗ്രൂപ്പുകൾക്കിടയിലും കാണുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും സാമർത്ഥ്യത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും പരിപൂർണ്ണതയോടും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ബഹുജനാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധുവെ നേടാനുള്ള — ആ ബന്ധുത്വം എത്രതന്നെ താൽക്കാലികവും ബലഹീനവും അവിശ്വസനീയവും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ — എത്ര നിസ്സാര സന്ദർഭത്തേയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുമാത്രമേ ശക്തിയേറിയ ശത്രുവിനെ തോൽപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇതു മനസ്സിലാകാത്ത ആളുകൾക്ക് മാർക്സിസ്സത്തിന്റെ, അഥവാ ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ, ഒരു പൊടിപോലും മനസ്സിലാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.”

സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ ആവശ്യങ്ങളെയും താൽപര്യങ്ങളെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും അധ്വാനിക്കുന്ന ജനസമൂഹങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കൊത്തവിധം ജീവിതത്തെ മാറ്റിത്തീർക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗം ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുകയും മാത്രമല്ല ലെനിൻ ചെയ്തത്, സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി സമരം നടത്തുന്ന വിപ്ലവകാരികളുടെ പാർട്ടികളെ രൂപീകരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങിനെ എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ തൊഴിലാളികൾ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഭാവിയുടെ നേർക്ക് നോക്കാൻ തുടങ്ങി.

VI

വീണ്ടും വിപ്ലവമുന്നേറ്റം. 1905 — ‘വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ, സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ’ തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ ചൂളംവിളികൾ. സാറിന്റെ ‘ദൈവദത്തമായ’ സിംഹാസനം വിറകൊള്ളുന്നു. പണിമുടക്കം പരന്നുപിടിയ്ക്കുകയാണ്. 1905 ഡിസംബർ. പണിമുടക്കം ആയുധമേന്തിയ കലാപമായി മാറി. പള്ളികൾ കൂട്ടമണി മുഴക്കി. കുതിരപ്പട്ടാളം, ബയണറ്റുകൾ, ലക്കും ലഗാനുമില്ലാതെ ചീറിപ്പായുന്ന വെടിയുണ്ടകൾ. ഭ്രാന്തുപിടിച്ച സാർ ചക്രവർത്തി കൽപ്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു:

> “ഒരൊറ്റ വെടിയുണ്ടപോലും ബാക്കിയാവരുത്.”

വിപ്ലവം തൽക്കാലത്തേയ്ക്ക് തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

മുതലാളികൾ വീണ്ടും സന്തോഷം കൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി. വത്തിക്കാൻ ദൈവത്തോട് നന്ദിപറഞ്ഞു. അവസരവാദികൾ ലെനിനെയും സ്റ്റാലിനേയും ആക്ഷേപിച്ചു. ഭീരുക്കൾ പിറുപിറുത്തു: ‘തൊഴിലാളി ആയുധമെടുത്തത് തെറ്റായി.’

തൊഴിലാളികൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ ദിവസം വരും!

ഒടുവിൽ ആ ദിവസം വന്നുചേരുക തന്നെ ചെയ്തു.

സാമ്രാജ്യയുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ തീരാക്കുഴപ്പമാരംഭിച്ചു. വിപ്ലവത്തിന്റെ അലകൾ വീണ്ടും ഇരമ്പിക്കയറി. ‘വിപ്ലവം തുലയട്ടെ, സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ!’ എന്നീ കാഹളം വിളികൾ വീണ്ടും അന്തരീക്ഷത്തിലുയർന്നു.

1917 മാർച്ച് — വിപ്ലവത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റിൽ സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ കിരീടം തെറിച്ചുപോയി. കാഹളം വിളികൾ മുഴങ്ങി: വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ! സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ!

സാർ ചക്രവർത്തി തുലഞ്ഞു. പക്ഷേ, വിപ്ലവം തുടർന്നു. ജനങ്ങൾ വിജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ട് കുതിയ്ക്കുകയാണ്. പുതിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ; പുതിയ കാഹളം വിളികൾ: ‘മുതലാളിത്തം നശിയ്ക്കട്ടെ! സോഷ്യലിസം വിജയിക്കട്ടെ!’ ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ മുതലാളിത്തം ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരു ഭാഗത്തു നിന്നു തുടച്ചുനീക്കപ്പെടാൻ പോവുകയാണ്. ഭൂലോകമാകെ കലുങ്ങിമറിയുകയാണ്. ട്രോട്സ്കി പറഞ്ഞു: നിൽക്കട്ടെ! ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കുക സാധ്യമല്ല! ആർത്തിരമ്പുന്ന തിരമാലകളോട് അയാൾ മടങ്ങിപ്പോകാൻ കൽപ്പിച്ചു. തിരമാലകൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ചരിത്രമാണ് മുന്നോട്ട് കുതിയ്ക്കുന്നത്. മാർക്സിസം — ലെനിനിസമാണ് വിപ്ലവത്തെ നയിക്കുന്നത്. മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കൂടുതലുച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നു; മുതലാളിത്തം നശിയ്ക്കട്ടെ! സോഷ്യലിസം വിജയിക്കട്ടെ!

1917 നവംബർ. കെറൻസ്കിയുടെ ഭരണകൂടം തവിടുപൊടിയായി.

സൂര്യൻ പൂർവ്വാധികം ഉജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ ലോകം ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്!

ഉൽകണ്ഠനിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറും പാഞ്ഞുപോയി. രാത്രി പത്തേമുക്കാൽ മണി. രാജാക്കൻമാരുടെയും രാജ്ഞിമാരുടേയും സുഖഭോഗങ്ങളുടെ സുഗന്ധം വഹിക്കുന്ന സ്മോൾനി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന മനോഹരമായ മാർബിൾ കൊട്ടാരത്തിൽ വൃത്തികെട്ടവരും വിയർപ്പുനാറുന്നവരും ചളിപുരണ്ടവരും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചവരുമായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ കയറിക്കൂടി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ വന്ന സോവിയറ്റ് ഡെപ്യൂട്ടിമാരാണവർ.

ഒരു പുതിയ ലോകത്തിന്റെ ജാതകമെഴുതപ്പെടുകയാണ്.

രണ്ടുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സമ്മേളനം. ആശയും ആവേശവും അസ്വസ്ഥതയും നിറഞ്ഞുനിന്ന അന്തരീക്ഷം.

അതാ കുടുക്കില്ലാത്ത ഒരു പഴയ കോട്ടും മിന്നുന്ന കഷണ്ടിയുമുള്ള ഒരു കുറിയ മനുഷ്യൻ കയ്യിൽ ഒരു ചുരുൾക്കെട്ടു കടലാസ്സുമായി പതറാത്ത കാൽവെയ്പ്പോടെ പ്ലാറ്റ്ഫോറത്തിലേക്ക് കയറുന്നു. ആളുകൾ ആർത്തുവിളിച്ചു. നീണ്ടുനിന്ന കരഘോഷം. ആ കുറിയ മനുഷ്യൻ വൃത്തികെട്ടവരും വയറൊട്ടിയവരും ചളിപുരണ്ടവരും തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുള്ളവരുമായ ആ ആളുകളെയെല്ലാം ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുകണ്ടു. എന്നിട്ട് ശാന്തവും ദൃഢവുമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

> ‘സഖാക്കളെ, ഇനി നമുക്ക് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാനൊരുങ്ങാം.’

അതു ലെനിനായിരുന്നു. പുതിയ ലോകത്തിന്റെ നേതാവും പുതിയ ഗവൺമെൻറിന്റെ തലവനുമായ സഖാവ് ലെനിൻ!

VII

നൂറ്റാണ്ടുകളായി മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ ബഹുജന
ങ്ങൾ യാതൊന്നിനുവേണ്ടി പടവെട്ടിപ്പോന്നുവോ, പുരാ
തനകാലംമുതൽക്കേ മനുഷ്യസ്നേഹികളായ മഹാത്മാ
ക്കൾ യാതൊന്നു സ്വപ്നംകണ്ടുപോന്നുവോ, അതു സഫ
ലമായി. വയറ്റിൽ പട്ടിണിയും മുതുകത്തു കൊടരാവു
കൊണ്ടുള്ള അടിയുടെ പാടുകളുമുള്ള അവശലക്ഷങ്ങൾ
ജീവിതത്തിലാദ്യമായി നട്ടെല്ലുനിവർത്തി. പ്രഭുക്കൻ
മാർ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നിറക്കപ്പെട്ടു. താണവർ
ഉയർന്നു. അജ്ഞരും അപരിഷ്കൃതരുമെന്ന് അപഹസി
യ്ക്കപ്പെട്ടുപോന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം കൃഷിക്കാരുടെയും
മറ്റു മർദ്ദിതവിഭാഗങ്ങളുടെയും പിന്തുണയോടുകൂടി സാ
മൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. അടുക്കളപ്പ
ണിക്കാരിയ്ക്കുപോലും ഭരണയന്ത്രം തിരിയ്ക്കാൻ കഴിയുമെ
ന്നായി. തലമുറതലമുറയായി അജ്ഞതയിലും അന്ധ
കാരത്തിലും കിടന്നു ഞെരങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നവർക്ക്
ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും സാഹിത്യകാരൻമാരും എൻജിനീ
യർമാരുമൊക്കെയാകണമെന്നായി. മനുഷ്യനെ ചൂഷ
ണംചെയ്യാനുപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉൽപാദനോപക
രണങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുമുള്ള
പൊതുസ്വത്തായി മാറി. ചൂഷണത്തിന്റെ അവശിഷ്ട
ങ്ങൾപോലുമില്ലാത്ത, വർഗ്ഗരഹിതമായ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകപ്പെട്ടു.

അതിനു മുമ്പും ഭരണപരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്;
വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം
ഒരു പുതിയ തലത്തിലുള്ള വിപ്ലവമാണ്. സ്റ്റാലിൻ
എഴുതുന്നു:

> "മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള വിപ്ലവങ്ങൾ സാധാരണമായി ഭരണ
> കൂടത്തിന്റെ അമരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടം ചൂഷകന്മാ
> രെ മാറ്റി മറ്റൊരുകൂട്ടം ചൂഷകന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാ
> ണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചൂഷകൻമാർ മാറും. പക്ഷേ, ചൂഷ
> ണം നിലനിൽക്കും. അടിമകളുടെ മോചനപ്രസ്ഥാന
> ങ്ങളിൽ അതാണുണ്ടായത്. അടിയാരുടെ ലഹളകൾ
> നടന്നകാലത്താണ് അതുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻ
> സ്, ജർമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ മഹത്തായ സുപ്ര
> സിദ്ധ വിപ്ലവങ്ങളുടെ കാലത്ത് അതാണുണ്ടായത്…
> ഈ വിപ്ലവങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം താത്വികമായി വ്യത്യാ
> സപ്പെട്ടതാണ് ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം
> ഒരുതരത്തിലുള്ള ചൂഷണം മാറ്റി മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള
> ചൂഷണം സ്ഥാപിക്കുകയല്ല. ഒരു വിഭാഗം ചൂഷകന്മാ
> രുടെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു വിഭാഗം ചൂഷകൻമാരെ
> പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയല്ല; നേരെമറിച്ച് മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യന്റെ
> മേൽ നടത്തുന്ന എല്ലാത്തരം ചൂഷണങ്ങളും അവസാ
> നിപ്പിക്കുകയാണ്."

VIII

അങ്ങിനെ, ഒരു ലോകമുണ്ടായിരുന്നിടത്ത് രണ്ട് ലോകങ്ങളായി. ഒരു ഭാഗത്ത് തകർച്ചയുടെയും നിരാശതയുടെയും ലോകം; മറുഭാഗത്ത് അഭിവൃദ്ധിയുടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും ലോകം!

വാഗ്ദാനലംഘനങ്ങളല്ല, അഞ്ചുകൊല്ലമോ പത്തുകൊല്ലമോ ക്ഷമിച്ചിരിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളില്ല. മുതലാളികളെ ഫാക്ടറികളിൽ നിന്നും മറ്റധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും ത്തെറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വിപ്ലവം തലയുയർത്തിയത്. പുതിയ ഗവൺമെൻറ് അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ട് ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറുകൾ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല — ജന്മികൾ കയ്യടക്കിവച്ചിരുന്ന നിലമെല്ലാം യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാതെ, കൃഷിക്കാരുടേതാക്കി മാറ്റുന്ന നിയമം പാസാക്കപ്പെട്ടു.

1917 നവംബർ എട്ടിന് ലെനിന്റെ ഒപ്പോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ട അടിയന്തിരനിയമത്തിൽ പറയുന്നു:

> “വലിയ ഭൂവുടമസ്ഥൻമാരുടെ നിലമെല്ലാം യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാതെ ഉടൻതന്നെ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ ചെറിയ, കൃഷിക്കാരുടെയും കൊസ്സാക്കുകളുടെയും നിലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല.”

ഒരൊറ്റ അടിയ്ക്ക് മാർക്സിസത്തിന്റെ തൂലികയുടെ ഒരു ചലനം കൊണ്ട്, റഷ്യയിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും സാധുകൃഷിക്കാർക്കും 15 കോടി ഹെക്ടർ നിലം യാതൊരു പ്രതിഫലവുമില്ലാതെ സ്വന്തമായിക്കിട്ടി.

അങ്ങിനെ പിറ്റേ ദിവസം സൂര്യനുദിച്ചത് ജന്മിയും മുതലാളിയുമില്ലാത്ത പുതിയ ലോകത്തെ കണികണ്ടുകൊണ്ടാണ്.

മുതലാളി പോയി. അത്ഭുതം! എന്നിട്ടും, യന്ത്രങ്ങൾ ചലിയ്ക്കുന്നു! ജന്മി പോയി. എന്നിട്ടും, ഗോതമ്പു ചെടികൾ കായ്ക്കുന്നു. മർദ്ദകവർഗ്ഗങ്ങൾ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായി. എന്നിട്ടും, മനുഷ്യൻ ജീവിയ്ക്കുന്നു!

പുതിയ ലോകത്തിന്റെ നായകൻ, സഖാവ് ലെനിൻ, ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള ജനങ്ങളോടും ഭരണാധികാരികളോടും ആഹ്വാനം ചെയ്തു:

> യുദ്ധമവസാനിപ്പിക്കുക, സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക!

പഴയലോകത്തിനു ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു. ട്രോട്സ്കിയും കൂട്ടാളികളും ഓരിയിട്ടു. ‘ഏകരാജ്യ സോഷ്യലിസം മാർക്സിനെതിരാണ്; ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ സാധിക്കില്ല.’ ചർച്ചിൽ അതേറ്റുപാടി. എല്ലായിടത്തും മുതലാളിത്തം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ ലോകത്തൊരിടത്തു ലോകത്തിന്റെ ആറിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് മാത്രം സോഷ്യലിസമോ! ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, ഫ്രാൻസ്, പോളണ്ട്, ജർമ്മനി, ഫിൻലാൻറ്, ജപ്പാൻ എന്നിങ്ങനെ 14 രാജ്യങ്ങൾ ഒരേസമയത്ത്, ഒന്നായി, സോവിയറ്റ് ശിശുവിന്റെ മേൽ ചാടിവീണു. വിരുദ്ധമുന്നണി നേതാവായ ചർച്ചിൽ 10 കോടി പവൻ ചെലവഴിച്ചു ചോരപ്പുഴയൊഴുക്കി. എന്തിന്? ലോകത്തെ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ!

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രേതങ്ങളാണ് മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യമായ കൊടിക്കൂറയെ പിച്ചിച്ചീന്താൻ പുറപ്പെടുന്നത്! ശവക്കുഴിയിലേക്ക് കാൽ നീട്ടിയ സാമ്രാജ്യവാദികളാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങിയ പുതിയ ലോകത്തെ ആക്രമിയ്ക്കുന്നത്!

17 കോടി ജനങ്ങൾ ലെനിന്റെയും സ്റ്റാലിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ അണിനിരന്ന് ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടു. തങ്ങളുടെ നിലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത് വീണ്ടും ജന്മികൾക്കു കൊടുക്കാനും തങ്ങളുടെ ഫാക്ടറികൾ വീണ്ടും മുതലാളികളെ ഏൽപ്പിയ്ക്കാനും ചീറിവന്ന രാക്ഷസീയശക്തികൾക്കെതിരായി സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നു പടവെട്ടി.

ലോകമാകെ ഇളകിമറിഞ്ഞു. കോളനികളിലെയും മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളികൾ കണ്ണുമിഴിച്ചു നോക്കി. സോവിയറ്റു യൂണിയനിൽ അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ കണ്ടു: തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭരണം!

ലോകത്തൊട്ടുക്കുള്ള തൊഴിലാളികൾ, ചർച്ചിലിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലെ തൊഴിലാളികൾ പോലും കൈചുരുട്ടിക്കൊണ്ട് അലറി:

> ‘റഷ്യയെത്തൊട്ട് കളിക്കരുത്.’

ചർച്ചിലും കൂട്ടാളികളും വാലുംപൊക്കി ഓടി. ഓട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മേലെ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ നെടുവീർപ്പിട്ടു:

> ‘നോക്കിക്കോ! ഈ പരീക്ഷണം അധികകാലമൊന്നും നിലനിൽക്കില്ല!’

നേരിട്ടുള്ള യുദ്ധം കൊണ്ട് ഫലമില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഗൂഢാലോചനകളേയും നുണകളേയും അഭയം പ്രാപിച്ചു. പക്ഷേ, കമ്മ്യൂണിസം നശിക്കുകയല്ല വളരുകയാണ് ചെയ്തത്. 1920-ൽ ത്തന്നെ ലെനിൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണിക്കാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

> “നമ്മുടെ ഏറ്റവും ഹാർദ്ദമായ നന്ദിയെ അർഹിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള കോടീശ്വരൻമാർ സാർവ്വദേശീയമായ തോതിൽ പെരുമാറുന്നത്.. ഫ്രഞ്ചു മുതലാളിവർഗ്ഗം ബോൾഷെവിസത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലെ കേന്ദ്രപ്രശ്നമാക്കുകയും ഏറെക്കുറെ മിതവാദികളായവരേയും ആടിക്കളിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റുകാരെയും ബോൾഷെവിക്കെന്ന് അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ; ലോകത്തിൽവച്ചു ഏറ്റവും ‘അടിയുറപ്പുള്ള’ ബ്രിട്ടീഷ് മുതലാളിവർഗ്ഗം ഇത്രയെല്ലാം പഴക്കവും പരിചയവും വിജ്ഞാനസമ്പത്തും നേടിവെച്ചിട്ടും, വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കാത്തമട്ടിലുള്ള വങ്കത്തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും എത്രയോ പണം നീക്കിവച്ചുകൊണ്ട് ബോൾഷെവിക്ക് വിരുദ്ധ സംഘങ്ങൾ (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ മുന്നണികൾ എന്നു വായിക്കുക — കെ.ദാ) ഉണ്ടാക്കി ബോൾഷെവിസത്തെക്കുറിച്ച് സാഹിത്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ബോൾഷെവിസത്തെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി കൂടുതൽ ശാസ്ത്രകാരൻമാരേയും പുരോഹിതൻമാരേയും പ്രക്ഷോഭകന്മാരേയും വാടകയ്ക്കു നിർത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ഈ മുതലാളിമാന്യൻമാരുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചു നന്ദി പറയണം! അവർ നമുക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുകയാണ്! ബോൾഷെവിസത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും സവിശേഷപ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും നാട്ടുകാർക്ക് താൽപര്യമുളവാക്കാൻ അവർ നമ്മെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർക്ക് ഇങ്ങനെയല്ലാതെ ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം, മൗനം കൊണ്ട് ബോൾഷെവിസത്തെ ഞെരിച്ചുകളയാമെന്ന അവരുടെ യത്നം പരാജയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

IX

സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞു:

> "മുതലാളികളെ ആട്ടിയോടിക്കുക, ജന്മികളെ ആട്ടിയിറക്കുക, സാറിസ്റ്റ് കിങ്കരൻമാരെയെല്ലാം ആട്ടിയോടിക്കുക, അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുക — ഇതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. വളരെ നല്ലത്. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യത്തിന്, സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. ഭക്ഷണത്തിന് ക്ഷാമമുണ്ടെങ്കിൽ, വെണ്ണയും കൊഴുപ്പുപദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ക്ഷാമമുണ്ടെങ്കിൽ, തുണിത്തരങ്ങൾക്ക് ദൗർല്ലഭ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, പാർപ്പിടങ്ങളുടെ കാര്യം മോശമാണെങ്കിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങളെ വളരെ മുന്നോട്ടേയ്ക്കൊന്നും നയിക്കുകയില്ല. സഖാക്കളേ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻമേൽ മാത്രം ജീവിക്കുക, ദുഷ്കരമാണ്. നല്ലപോലെ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ, ആഹ്ലാദകരമായി ജീവിയ്ക്കണമെങ്കിൽ, രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളോടൊപ്പം ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങൾക്കൂടിയുണ്ടാവണം."

അതുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അതിവേഗം സോഷ്യലിസത്തിലൂടെ സമൃദ്ധിയിലേക്കു നയിക്കാൻ ലെനിനും സ്റ്റാലിനും പ്ലാനുകൾ തയ്യാറാക്കി.

1924 ജനുവരിയിൽ സഖാവ് ലെനിൻ മരിച്ചു. പക്ഷേ, ലെനിനിസം മരിച്ചില്ല. എന്നല്ല, സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അതു കൂടുതൽ വളർത്തപ്പെട്ടു, പുഷ്ടിപ്പെട്ടു.

സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ 17 കോടി ജനങ്ങൾ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാനൊരുങ്ങി.

പക്ഷേ, എങ്ങിനെയാണ് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുക? സ്റ്റാലിൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു:

> "സാമൂഹ്യോൽപ്പാദനശക്തികളുടെ ത്വരിതമായ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടേയും സാധനങ്ങളുടെയും സമൃദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രമേ, അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, സംസ്കാരത്തിന്റെ ത്വരിതമായ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ കഴിയൂ. സോഷ്യലിസമെന്നാൽ, മാർക്സിയൻ സോഷ്യലിസമെന്നാൽ, വ്യക്തികളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കലല്ല, അവയെ അങ്ങേയറ്റം പരിപൂർണ്ണമായും വികസിപ്പിക്കലാണ്; ആവശ്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കലോ അവയെ നിർവ്വഹിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയോ അല്ല, സംസ്കാരികമായി വളർന്ന ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളേയും പൂർണ്ണമായും സാർവ്വത്രികമായും നിർവ്വഹിക്കലാണ്."

ലെനിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കൂടുതൽ വളർത്തുകയും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു. വ്യത്യസ്ത ഉൽപാദനരംഗങ്ങളിൽ ഒരു 'സമനില' ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ബുക്കാറിന്റെ വാദത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് "വിപുലീകൃതമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പുനരുൽപ്പാദന"ത്തിന്റെ തത്വം കണ്ടുപിടിച്ചു; പട്ടണത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും നിലനിന്നുപോന്ന മുതലാളിത്താവശിഷ്ടങ്ങളും കലാക്കുവർഗ്ഗത്തേയും ധനികകൃഷിക്കാരേയും നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കൂട്ടുകൃഷി സ്ഥാപനങ്ങളെ വളർത്തേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു പഠിപ്പിച്ചു; തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വർഗ്ഗരഹിത സമുദായത്തിലേക്കു മാർച്ചുചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെ എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും അങ്ങിനെ മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വസംഹിതയിലെ ഒരു വിടവ് നികത്തുകയും ചെയ്തു; ദേശീയ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും കൊളോണിയൽ വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെ വളർത്തി; ഭൗതികമായ സാമൂഹ്യാടിത്തറയും ഉപരിതലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെ അത് കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി; ആധുനിക മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു; മുതലാളിത്ത ലോകവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവും തമ്മിലുള്ള സമരത്തിന്റെയും രണ്ടു വ്യവസ്ഥകൾ പരസ്പരം യുദ്ധംചെയ്യാതെ നിലനിൽക്കുന്നതിന്റേയും തത്വങ്ങളെ വിശദമാക്കി; മാർക്സിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സോഷ്യലിസത്തിൽ നിന്നു കമ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു.

മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളെ പഠിക്കുകയും അവയെ മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ മാർക്സിസം — ലെനിനിസത്തിലടിയുറച്ച ഒരു പാർട്ടി കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് സ്റ്റാലിൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു:

> "മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം ശരിയ്ക്കുപഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാർട്ടിയ്ക്കു മാത്രമേ സധൈര്യം മുന്നോട്ടുപോകാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ മുന്നോട്ടുനയിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂ."

വിപ്ലവകരവും സമരസന്നദ്ധവുമായ പാർട്ടിയുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു:

> '...തൊഴിലാളികളുടെ അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ അവരെ നയിക്കാൻ തക്ക നെഞ്ഞൂക്കും വിപ്ലവപരിതഃസ്ഥിതിയുടെ വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ തെക്കുവടക്കുതെറ്റാതെ നടക്കാൻ മതിയായ പരിചയവും വഴിമധ്യത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആപത്തുകളെ ഒഴിഞ്ഞുവച്ച് അവയിൻമേൽ ചെന്നുമുട്ടാതെ കഴിപ്പാൻ തക്ക സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള ഒരു പാർട്ടി അത്യാവശ്യമാണ്. ഇത്തരമൊരു പാർട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, സാമ്രാജ്യത്വത്തെ അട്ടിമറിയ്ക്കണമെന്നും തൊഴിലാളിസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കണമെന്നും വിചാരിയ്ക്കുന്നതുകൂടി വെറുതെയാണ്.'

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് സ്റ്റാലിൻ താക്കീത് നൽകി:

> "നാടടക്കമുള്ള ബഹുജനങ്ങളുമായി ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നിടത്തോളം കാലം ബോൾഷെവിക്കുകാർക്ക് ഒരിയ്ക്കലും തോൽവി പറ്റുകയില്ലെന്നുള്ളത് നമുക്കൊരു പ്രമാണമായെടുക്കാം. എന്നാൽ, നേരെമറിച്ച്, എന്നാണോ ബോൾഷെവിക്കുകാർക്ക് ബഹുജനങ്ങളുമായുള്ള തങ്ങളുടെ ബന്ധം വിടർത്തി അവരിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങിനിൽക്കുന്നത്, എന്നാണോ അധികാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ തുരുമ്പ് തങ്ങളുടെ മേൽ വളരാനവർ അനുവദിയ്ക്കുന്നത്, അന്ന് അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും. അവർ വെറുമൊരു സൂന്നമായിത്തീരും."

ഇങ്ങിനെ കോളനിയായാലും ശരി, മുതലാളിത്ത രാജ്യമായാലും, ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കും ജനാധിപത്യവാദികൾക്കും സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി.

ഒരു ശാസ്ത്രമെന്ന നിലയ്ക്ക് മാർക്സിനും ലെനിനിസത്തിനും നിശ്ചലമായി നിൽക്കാൻ വയ്യാ. അതു വളരുന്നു, പുഷ്ടിപ്പെടുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ കൈയ്യിൽ മാർക്സിസം — ലെനിനിസം കൂടുതൽ വളർന്നു പുഷ്ടിപ്പെട്ടു.

സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ വാടകയെഴുത്തുകാർ പിച്ചുംപേയും പറഞ്ഞു: സ്റ്റാലിൻ സ്വേച്ഛാധിപതിയാണ്; സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അക്രമവും മർദ്ദനവും നടമാടുന്നു! മറ്റും മറ്റും.

ട്രോട്സ്കിയുടെ പ്രേതങ്ങൾ പിറുപിറുത്തു: "ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്നത് മാർക്സിസത്തിനെതിരാണ്! സ്റ്റാലിൻ മാർക്സിസത്തെ വഞ്ചിച്ചു!"

പക്ഷേ, ചരിത്രം മുന്നോട്ടുപോയി. ഒരു രാജ്യത്തു മാത്രമായി സോഷ്യലിസം മാത്രമല്ല കമ്മ്യൂണിസവും കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സ്റ്റാലിൻ തെളിയിച്ചു. വിജയകരമായ നാലു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിലൂടെ ലോകമെങ്ങുമുള്ള മർദ്ദിതരേയും ചൂഷിതരേയും കോൾമയിർ കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വർഗ്ഗരഹിതമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ പടിവാതിൽക്കലെത്തി.

X

രണ്ട് ലോകങ്ങൾ! ഒരു ഭാഗത്ത് തൊഴിലില്ലായ്മ, പട്ടിണി, അധഃപതനം, തകർച്ച, കുഴപ്പം! മറുഭാഗത്ത് എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം, എല്ലാവർക്കും സുഖം, സർവ്വോന്മുഖമായ പുരോഗതി!

അധഃപതനം അഭിവൃദ്ധിയെ കൊഞ്ഞനംകാട്ടി!

സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം, ഫാസിസം, യുദ്ധപരിശ്രമങ്ങൾ, ഒടുവിൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം.

പഴയലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ശക്തികളേയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹിറ്റ്ലർ ലോക തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആശാകേന്ദ്രത്തെ ആക്രമിച്ചു.

ക്ഷുദ്രജീവികൾ ആഹ്ലാദിച്ചു: സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകരാൻ പോകുകയാണ്. ഏറിയാൽ 15 ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാസം, അല്ലെങ്കിൽ ആറുമാസം!

ഒന്നുമാത്രം അവർ കണ്ടില്ല: മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ശക്തി; മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യത!

വാളെടുത്തവൻ വാളാൽ നശിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടു. കാറ്റുവിതച്ചവർ കൊടുങ്കാറ്റ് കൊയ്തു. സ്വന്തം മടയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ആട്ടിയോടിയ്ക്കപ്പെട്ട ഹിറ്റ്ലർ, ചരിത്രത്തിന്റെ ഏട്ടുകളിലേക്ക് ചില കറുത്തപുള്ളികളെ മാത്രം വലിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, വിഷം കുടിച്ച് മരിച്ചു!

ചരിത്രം മനുഷ്യത്വത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ വിജയപതാക കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ പാറിക്കളിച്ചു.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം ഭൂപടത്തെ മാറ്റിവരയ്ക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്; ശാശ്വതങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന അനേകം സിംഹാസനങ്ങളെ ഇടിച്ചുതകർക്കുകയും ചെങ്കോലുകളെ പണിയായുധങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. "ദൈവദത്തമായ അധികാര"ത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന അനേകം പൊന്നുതിരുമേനിമാരും രാജാധിരാജൻമാരും ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും എന്നന്നേക്കുമായി അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു. നാടുവാഴികൾ ആട്ടിയോടിയ്ക്കപ്പെട്ടു. കൃഷിക്കാർ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥൻമാരായി മാറുകയും ചെയ്തു. കൂരിരുട്ടായിരുന്നിടത്ത് വെളിച്ചം വ്യാപിച്ചു.

വത്തിക്കാന്റെ പള്ളികളിൽ നിന്ന് കൂട്ടമണി മുഴങ്ങി: ദൈവം രാജാവിനെ രക്ഷിക്കട്ടെ!

പക്ഷേ, പിശാചുക്കൾക്കുപോലും രാജാധിപത്യത്തേയും നാടുവാഴിമേധാവികളെയും രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ലോകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണിമാത്രമാണ് പൊട്ടിയത്. ഒരു രാജ്യം മാത്രമാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിശാലമായ പൂമുഖത്തെത്തിയത്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ലോക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അനേകം കണ്ണികൾ പൊട്ടിത്തകർന്നു. ചൈന, കൊറിയ, വിയറ്റ്നാം തുടങ്ങിയ കോളനികളും അർദ്ധകോളനികളും സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ തേർവാഴ്ചയവസാനിപ്പിച്ച് ജനകീയ ജനാധിപത്യത്തിലെത്തി: പോളണ്ട്, ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയ, ഹംഗറി, ബൾഗേറിയ, ആൽബേനിയ, റുമേനിയ — എല്ലായിടത്തും സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കു കുതിക്കുന്ന പുതിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥകൾ ഉയർന്നുവന്നു. മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിൽ നിന്നു കുഴപ്പത്തിലേക്കും തകർച്ചയിൽ നിന്നു തകർച്ചയിലേക്കും ഭ്രാന്തിൽ നിന്നു മുഴുഭ്രാന്തിലേക്കും മറിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗത്ത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഡസൻ രാജ്യങ്ങൾ പട്ടിണിയും കുഴപ്പവുമവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനനിരതമായ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യമായ പതാകയുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിജയപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു മാർച്ചുചെയ്യുകയാണ്. □

(നവയുഗം വാർഷികപതിപ്പ് — 1953)

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്ന കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ‘പാട്ടബാക്കി’ എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 3

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ
2. രണ്ടു ലോകങ്ങൾ
3. വ്യക്തിയും പ്രസ്ഥാനവും
4. സ്ത്രീയും പുരുഷനും
5. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ
6. മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും
7. മാർക്സിസവും മതവിശ്വാസവും
8. യേശുക്രിസ്തു മോസ്ക്കോവിൽതന്നെ
9. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭക്തനോ ശത്രുവോ?
10. പ്രാർത്ഥനയും സന്മാർഗ്ഗികബോധവും
11. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്രാർത്ഥന
12. അടിമത്തവും ക്രിസ്ത്യാനികളും
13. മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ
14. ലെനിന്റെ സംഭാവനകൾ
15. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി
16. തത്വവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള വിടവുനീക്കണം

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014